

14.2.2013/151

Dokumentin versiot

- [Viitetiedot](#)
- [På svenska](#)

Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta

Katso tekijänoikeudellinen huomautus [käyttöehdoissa](#).

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään ympäristönsuojelulain ([86/2000](#)) [11.12 ja 16 §:n](#) sekä jätelain ([646/2011](#)) nojalla, sellaisina kuin niistä ovat ympäristönsuojelulain 12 § laeissa 253/2010 ja 647/2011 sekä 16 § laissa 252/2005:

1 § ([5.2.2015/101](#))

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan ympäristönsuojelulain ([527/2014](#)) [107 §:n](#) 1 momentissa tarkoitettuun jätteenpolttolaitokseen ja jätteen rinnakkaispolttolaitokseen mainitun pykälän 2 momentissa säädetyin poikkeuksin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen poikkeuksien edellytyksenä on, että ympäristönsuojelulain 107 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu puhdistettu kaasu, joka ei ole enää jätettä, ei sisällä hiukkasia, elohopeaa tai muita raskasmetalleja eikä rikki-, fluori- tai klooriyhdisteitä energiasisällön mukaan laskettuna enempää kuin maakaasu tai muu yleisesti käytössä oleva kaasumainen polttoaine. Edellytyksenä on lisäksi, että puhdistettu kaasu on sellainen, että sen polttamisessa syntyvien savukaasujen puhdistamisessa ei tarvita lisätoimia terveyden ja ympäristön suojelemiseksi verrattuna maakaasun polttamisesta aiheutuvien savukaasujen puhdistamiseen puhdistetun kaasun käyttökohteessa. ([5.11.2015/1303](#))

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *jätteellä* jätelaissa ([646/2011](#)) tarkoitettua jätettä;
- 2) *vaarallisella jätteellä* jätelaissa tarkoitettua vaarallista jätettä;
- 3) *öljyjätteellä* kokonaan tai osittain mineraaliöljystä tai synteettisestä öljystä koostuvaa, alkuperäiseen käyttötarkoitukseensa soveltumatonta voiteluainetta tai teollisuusöljyä taikka muuta öljyä sisältävää jätettä;
- 4) *jätteenpolttolaitoksella* ympäristönsuojelulain 108 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua laitosta; ([5.2.2015/101](#))
- 5) *jätteen rinnakkaispolttolaitoksella* ympäristönsuojelulain 108 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua laitosta; ([5.2.2015/101](#))
- 6) *käytössä olevalla jätteenpolttolaitoksella* jätteenpolttolaitosta, jonka
 - a) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2003 mennessä;

b) toimintaa koskevasta ympäristölupahakemuksesta on kuulutettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä;

7) *uudella jätteenpolttolaitoksella* muuta kuin 6 kohdassa tarkoitettua jätteenpolttolaitosta;
8) *käytössä olevalla jätteen rinnakkaispolttolaitoksella* jätteen rinnakkaispolttolaitosta,
jonka

a) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2003 mennessä;

b) toimintaa koskevasta ympäristölupahakemuksesta on kuulutettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja toiminta on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä;

c) toimintaan on myönnetty ympäristölupa ja toiminta on aloitettu ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jossa jätteen polttaminen on aloitettu 28 päivään joulukuuta 2004 mennessä;

9) *nimelliskapasiteetilla* jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen uunien polttokapasiteettien summaa, jonka rakentaja on määrittänyt ja toiminnanharjoittaja vahvistanut ottaen huomioon erityisesti jätteen lämpöarvon tunnissa poltetun jätteen määränä ilmaistuna;

10) *päästöllä* laitoksesta yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, tärinää, lämpöä tai melua;

11) *päästöjen raja-arvolla* tiettyjen muuttujien avulla ilmaistua päästön massaa, pitoisuutta tai tasoa, joka ei saa ylittyä yhden tai useamman ajanjakson aikana;

12) *dioksiineilla ja furaaneilla* tämän asetuksen liitteessä 1 lueteltuja polykloorattuja dibentso-p-dioksiineja ja dibentsofuraaneja;

13) *polttojätteellä* sellaista kiinteää tai nestemäistä jätettä, joka syntyy jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen prosessissa;

14) *biomassalla* ainesta, joka koostuu kokonaan tai osittain maa- tai metsätalouden kasviperäisestä aineksesta ja jota voidaan käyttää sen energiasisällön hyödyntämiseen sekä ympäristönsuojelulain 107 §:n 2 momentin 2 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuja jätteitä. [\(5.2.2015/101\)](#)

Jätteenpolttolaitokseen ja jätteen rinnakkaispolttolaitokseen sisältyvät polttolinjat, jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitettut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilat, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat polttojätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, piiput sekä polton valvontaan ja poltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitettut laitteet ja järjestelmät. [\(5.2.2015/101\)](#)

3 §

Öllyjätteen polttamista koskeva rajoitus

Polttoaineteholtaan enintään 5 megawatin (5 MW) jätteenpolttolaitoksessa tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa ei saa polttaa öljyjätettä.

4 §

Toiminnan järjestämisen yleiset vaatimukset

Jätteen polttamisessa on noudatettava, mitä ympäristönsuojelulaissa, jätelaissa ja tässä asetuksessa säädetään sekä mitä siitä ympäristöluvassa määrätään. [\(5.2.2015/101\)](#)
Jätteenpolttolaitoksen ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet siten, että ehkäistään ympäristölle aiheutuvat haitat ja erityisesti ilman, maaperän sekä vesistön ja pohjaveden pilaantuminen samoin kuin haju- ja meluhaitat ja ihmisten terveydelle

aiheutuvat välittömät vaarat, taikka vähennetään niitä niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista. Tartuntavaaraa aiheuttavaa kliinistä jätettä ei saa sekoittaa muihin jäteluokkiin kuuluviin jätteisiin ennen polttamista, eikä sitä saa käsitellä laitoksessa muutoin ennen sen syöttämistä polttouuniin.

Jätteenpolttolaitos ja jätteen rinnakkaispolttolaitos, mukaan lukien jätteiden varastointialueet, on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että maaperään, vesistöön ja pohjaveteen joutuvat luvattomat ja ennalta arvaamattomat päästöt ehkäistään. Laitosalueen epäpuhtaille hulevesille taikka laitosalueella tapahtuvista vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin oleville muille epäpuhtaille vesille on oltava allas tai säiliö, joka on riittävän suuri vesien säilyttämiseen. Epäpuhtaat vedet on säilytettävä siten, että ne voidaan tarvittaessa tutkia ja käsitellä.

4 a § [\(5.2.2015/101\)](#)

Jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen toiminnan olennainen muutos

Jos jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen toimintaa muutetaan siten, että laitoksessa poltetaan muun jätteen ohella tai sijasta vaarallista jätettä, muutosta pidetään aina toiminnan olennaisena muutoksena, johon on oltava ympäristölupa.

5 §

Laitoksen vastuuhenkilö

Jätteenpolttolaitoksen ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksen vastuuhenkilöstä säädetään jätelain 141 §:ssä. Vastuuhenkilö on ilmoitettava valvontaviranomaiselle.

6 §

Jätettä koskevat tiedot

Jätteenpolttolaitoksen ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on huolehdittava, että vastaanotettujen jätteiden tiedot kirjataan jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen [\(179/2012\) 22 §:n](#) mukaisesti ja jätteet punnitaan jäte-erittäin. Jätteen paino on määritettävä mahdollisuuksien mukaan noudattaen mainitun asetuksen 4 §:ssä tarkoitetun jäteluettelon mukaista jäteluokitusta.

Vaarallisista jätteistä on oltava lisäksi tiedot:

- 1) jätteen fysikaalisista ominaisuuksista ja mahdollisuuksien mukaan kemiallisesta koostumuksesta sekä muut tiedot jätteen soveltuvuudesta polttamiseen aiotussa prosessissa;
- 2) jätteen vaarallisista ominaisuuksista, aineista, joiden kanssa sitä ei saa sekoittaa, ja jätteen käsittelemisessä noudatettavista muista varotoimista.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei tarvitse noudattaa, jos jäte on syntynyt toiminnanharjoittajan omassa toiminnassa ja jäte poltetaan jätteenpolttolaitoksessa tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa jätteen syntypaikalla ja toimintaa koskevalla ympäristöluvalla varmistetaan, että tätä asetusta muutoin noudatetaan.

7 §

Vaarallisen jätteen vastaanoton vaatimukset

Vaarallisen jätteen vastaanotto jätteenpolttolaitokseen tai jätteen rinnakkaispolttolaitokseen edellyttää, että:

1) jätelain 121 §:ssä tarkoitettu siirtoasiakirja sekä tarvittaessa jätteiden siirrosta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1013/2006 ja vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetuissa säännöksissä edellytetyt asiakirjat tarkastetaan;

2) tarpeelliset ja edustavat näytteet otetaan mahdollisuuksien mukaan ennen jäte-erän purkamista 6 §:ssä tarkoitettujen tietojen tarkistamiseksi ja poltettavan jätteen laadun valvomiseksi sekä että nämä näytteet säilytetään vähintään yhden kuukauden ajan jäte-erän polttamisesta.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei tarvitse noudattaa, jos jäte on syntynyt toiminnanharjoittajan omassa toiminnassa ja jäte poltetaan jätteenpolttolaitoksessa tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa jätteen syntypaikalla ja toimintaa koskevalla ympäristöluvalla varmistetaan, että tätä asetusta muutoin noudatetaan.

8 §

Energian talteenottaminen

Jätteenpolttolaitoksen ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksen polttoprosessissa syntyvä lämpö on hyödynnettävä niin tehokkaasti kuin se on käytännössä mahdollista.

9 §

Poltto-olosuhteet

Jätteen palamisen on jätteenpolttolaitoksessa oltava mahdollisimman täydellistä siten, että kuonassa ja pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle kolme prosenttia tai niiden hehkutushäviö alle viisi prosenttia aineksen kuivapainosta. Tämän varmistamiseksi jäte on tarvittaessa esikäsiteltävä.

Jätteenpolttolaitos ja jätteen rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun lämpötila nostetaan valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa vähintään kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:seen mitattuna palamiskammion sisäseinän läheisyydestä tai muusta ympäristöluvassa määrätystä palamiskammion edustavasta kohdasta. Jätteenpolttolaitoksessa on mainittu lämpötila saavutettava polttoilman viimeisen syötön jälkeen.

Jos jätteenpolttolaitoksessa tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa poltettavan vaarallisen jätteen sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötila on nostettava vähintään 1 100 °C:seen vähintään kahdeksi sekunniksi.

10 §

Polttimet ja niiden käyttö

Jätteenpolttolaitoksen jokainen palamiskammio on varustettava vähintään yhdellä lisäpolttimella. Lisäpolttimen on oltava sellainen, että se kytkeytyy toimintaan automaattisesti, kun savukaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen alle 850 °C:n, tai poltettaessa vaarallista jätettä, jossa on enemmän kuin yksi prosentti orgaanisia halogenoituja aineita kloorina ilmaistuna, alle 1 100 °C:n, taikka jos lämpötila laskee 12 §:n mukaisesti määrätyn lämpötilan alle. Lisäpoltinta on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana mainittujen lämpötilojen ylläpitämiseksi ja niin kauan kuin palamiskammiossa on polttamatonta jätettä.

Lisäpolttimeen ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin raskaan polttoöljyn, kevyen polttoöljyn ja meriliikenteessä käytettävän kaasuöljyn rikkipitoisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa ([689/2006](#)) tarkoitettujen polttoaineiden taikka neste- tai maakaasun polttamisesta aiheutuvat päästöt.

Asetus 689/2006 on kumottu A:lla [5.6.2014/413](#), joka on voimassa 18.6.2014 alkaen.

11 §

Jätteen syöttäminen palamiskammioon

Jätteenpolttolaitoksessa ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa on oltava käytössä automaattinen järjestelmä, joka estää jätteen syöttämisen:

- 1) käynnistyksen aikana, kunnes savukaasun lämpötila on saavuttanut 850 °C:n, tai 1 100 °C:n poltettaessa vaarallista jätettä, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, taikka kunnes 12 §:n mukaisesti määrätty lämpötila on saavutettu;
- 2) polttamisen aikana, kun lämpötila alittaa 850 °C:n, tai 1 100 °C:n poltettaessa vaarallista jätettä, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, taikka kun lämpötila alittaa 12 §:n mukaisesti määrätyn lämpötilan;
- 3) polttamisen aikana, kun jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästöjen raja-arvoista ylittyy puhdistuslaitteissa ilmenevien häiriöiden tai vikojen vuoksi.

12 §

Poltto-olosuhteiden määrääminen ympäristöluvassa

Jos jätteenpolttolaitoksessa poltetaan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä tai käytetään vain tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja ja tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muutoin varmistua, ympäristöluvassa voidaan poiketa 9–11 §:n mukaisista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista edellyttäen, ettei syntyvän polttojätteen eikä sen sisältämien orgaanisten epäpuhtauksien määrä ole suurempi kuin noudatettaessa 9 ja 10 §:ssä säädettyjä vaatimuksia.

Jos jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa poltetaan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä tai käytetään vain tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja ja tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muutoin varmistua, ympäristöluvassa voidaan

poiketa 9 ja 11 §:n mukaisista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista edellyttäen, että tämän asetuksen liitteessä 2 ilmaistuja orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja hiilimonoksidin päästöjen raja-arvoja ei ylitetä. Jos jätteen rinnakkaispolttolaitos on sellu- ja paperiteollisuuden kuorikattila, jossa poltetaan sen omalla tuotantopaikalla syntynyttä jätettä ja laitos on ollut toiminnassa ja sille on myönnetty ympäristölupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002, voidaan mainituista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista kuitenkin poiketa ympäristöluvassa edellyttäen, että tämän asetuksen liitteessä 2 säädettyjä orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen raja-arvoja ei ylitetä.

13 §

Päästöjen johtaminen ilmaan

Jätteenpolttolaitos ja jätteen rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että ehkäistään sellaiset ilmaan johdettavat päästöt, jotka aiheuttavat merkittävää ilman pilaantumista maanpinnan tasolla. Savukaasut on poistettava savupiipun kautta hallitusti. Savupiipun korkeus on määritettävä ottaen huomioon, mitä ilmanlaadusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa ([38/2011](#)) säädetään ja siten, ettei toiminnasta aiheudu terveyshaittaa taikka merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

14 §

Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot

Jätteenpolttolaitos sekä jätteen rinnakkaispolttolaitos, jossa poltetaan käsittelemätöntä jätelain 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua sekalaista yhdyskuntajätettä tai vaarallista jätettä, on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä 2 ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.

Muu kuin 1 momentissa tarkoitettu jätteen rinnakkaispolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä 3 ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.

Päästöjen raja-arvojen noudattamisen valvomiseksi tehtävien mittausten tulokset on muunnettava 20 §:n mukaisesti.

15 §

Vesiin johdettavien päästöjen raja-arvot

Savukaasujen puhdistuksessa syntyvän jäteveden päästäminen vesiin on ehkäistävä mahdollisimman tehokkaasti siten kuin ympäristöluvassa määrätään.

Savukaasujen puhdistuksessa syntyvän jäteveden epäpuhtauksien pitoisuudet eivät saa ylittää tämän asetuksen liitteessä 4 ilmaistuja päästöjen raja-arvoja. Jätevettä ei saa laimentaa päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi.

Päästöjen raja-arvot on mitattava paikassa, jossa savukaasujen puhdistuksessa syntyvä jätevesi poistetaan jätteenpolttolaitoksesta tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksesta. Jos jätevesi käsitellään laitoksen ulkopuolella pelkästään tällaisen jäteveden käsittelyyn

tarkoitettussa käsittelylaitoksessa, päästöjen raja-arvot mitataan kuitenkin paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelylaitoksesta.

Jos savukaasujen puhdistuksessa syntyvä jätevesi käsitellään yhdessä muun jäteveden kanssa joko laitoksessa tai muualla, toiminnanharjoittajan on päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi tehtävä tarvittavat ainetaselaskelmat määrittääkseen päästömäärät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistuksessa syntyvästä jätevedestä. Laskelman laatimiseksi tarvittavat mittaukset on tehtävä:

- 1) savukaasun puhdistuksessa syntyvästä jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;
- 2) muusta kuin 1 kohdassa tarkoitettusta jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;
- 3) paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelyn jälkeen lopullisesti.

16 §

Polttojätteen käsittely

Polttojätteen määrää on vähennettävä ja sen haitallisuutta ehkäistävä mahdollisimman paljon. Polttojäte on mahdollisuuksien mukaan kierrätettävä välittömästi laitoksessa tai muulla tavalla siten kuin siitä ympäristöluvassa määrätään.

Kuiva pölymäinen polttojäte, kuten kattilatuhka sekä savukaasujen käsittelystä syntyvä kuiva polttojäte, on kuljetettava ja välivarastoitava tarvittaessa säiliöissä siten, että jätteen joutuminen ympäristöön estetään.

Ennen polttojätteen käsittelytavan määrittämistä on selvitettävä eri polttojätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja haitallisuus ympäristölle. Selvityksen tulee koskea polttojätteen liukoisen jakeen ja raskasmetallien liukoisen jakeen kokonaismäärää.

17 §

Mittausjärjestelmän vaatimukset

Ennen ympäristöluvan myöntämistä on varmistauduttava siitä, että lupahakemuksessa ehdotetut ilmaan ja vesiin johdettavien päästöjen mittausmenetelmät ovat tämän asetuksen liitteen 5 mukaiset.

Jätteenpolttolaitokseen ja jätteen rinnakkaispolttolaitokseen on asennettava sellaiset mittauslaitteistot ja käytettävä sellaisia menetelmiä, joilla voidaan seurata laitoksen polttoprosessin kannalta merkityksellisiä muuttujia, olosuhteita ja päästöjä.

Valvontaviranomaisen on varmistettava, että ilmaan ja vesiin johdettavien päästöjen seurantaan käytettävä automaattinen laitteisto on asianmukaisesti asennettu. Valvontaviranomaisen on lisäksi varmistettava että laitteisto toimii ja että laitteistolle tehdään tarkastustestit kerran vuodessa. Kalibrointi on tehtävä rinnakkaismittauksilla viitemenetelmin ainakin kerran kolmessa vuodessa.

18 §

Mittaukset ilmaan johdettavista päästöistä

Jätteenpolttolaitoksessa ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa on tehtävä tämän asetuksen liitteen 5 mukaiset ilmaan johdettavien päästöjen mittaukset seuraavasti:

1) jatkuvat mittaukset seuraavista epäpuhtauksista:

a) typenoksidit (NO_x), jos ympäristöluvassa on niitä koskeva päästöjen raja-arvo;

b) hiilimonoksidi (CO);

c) hiukkasten kokonaismäärä;

d) orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC);

e) suolahappo (HCl);

f) fluorivety (HF);

g) rikkidioksidi (SO₂);

2) jatkuvat mittaukset seuraavista prosessin toimintaan liittyvistä muuttujista:

a) lämpötila palamiskammion sisäseinän läheisyydestä taikka muusta ympäristöluvassa tai siinä määrättyssä tarkkailusuunnitelmaa koskevassa päätöksessä määritellystä palamiskammion edustavasta kohdasta;

b) savukaasun happipitoisuus, paine, lämpötila ja vesihöyrysisältö;

3) vähintään kahdesti vuodessa mittaukset raskasmetalleista, dioksiineista ja furaaneista, kuitenkin siten, että laitoksen ensimmäisen 12 käyttökuukauden aikana mittaukset tehdään vähintään joka kolmas kuukausi.

Savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on todennettava asianmukaisesti vähintään kerran laitoksen käyttöönoton aikana ja epäedullisimmiksi ennakoituissa käyttöolosuhteissa.

19 §

Ilmaan johdettavien päästöjen mittauksia koskevat erityissäännökset

Jätteenpolttolaitoksessa ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa ei tarvitse tehdä seuraavia 18 §:ssä tarkoitettuja mittauksia:

1) fluorivedyn (HF) jatkuvia mittauksia, jos suolahapon (HCl) käsittelyssä on vaiheita, joilla varmistetaan, että suolahapon päästöjen raja-arvo ei ylitä ja fluorivedyn päästöistä tehdään muutoin määräaikaiset mittaukset siten kuin 18 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään;

2) vesihöyrysisällön jatkuvia mittauksia, jos näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia;

3) suolahapon (HCl), fluorivedyn (HF) ja rikkidioksidin (SO₂) jatkuvia mittauksia, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että mainittujen epäpuhtauksien päästöt eivät voi missään olosuhteissa ylittää asetettuja päästöjen raja-arvoja ja epäpuhtauksien päästöistä tehdään tarvittaessa muutoin määräaikaiset mittaukset siten kuin 18 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään;

4) typenoksidien (NO_x) jatkuvia mittauksia sellaisessa käytössä olevassa jätteenpolttolaitoksessa tai käytössä olevassa jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa, jonka nimelliskapasiteetti on alle kuusi tonnia tunnissa, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa jätteen laatua, käytettyä tekniikkaa ja päästöjä koskevien tietojen ja päästöjen tarkkailutulosten perusteella, että typenoksidipäästöt eivät missään tilanteessa voi ylittää asetettuja päästöjen raja-arvoja ja typenoksidipäästöistä tehdään määräaikaiset mittaukset siten kuin 18 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään.

Edellä 18 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädettyjen raskasmetallien määräaikaisten mittausten aikaväliä voidaan pidentää yhteen kertaan kahdessa vuodessa sekä dioksiinien ja furaanien määräaikaisten mittausten aikaväliä yhteen kertaan vuodessa, jos:

1) jätteen polttamisessa syntyvät päästöt ovat kaikissa olosuhteissa alle 50 prosenttia tämän asetuksen liitteessä 2 ja 3 raskasmetalleille, dioksiineille ja furaaneille asetetuista päästöjen raja-arvoista; tai

2) poltettava jäte muodostuu ainoastaan muiden jätteiden kuin vaarallisten jätteiden sellaisista lajitelluista palavista jakeista, jotka eivät sovellu kierrätykseen ja toiminnanharjoittaja voi osoittaa luotettavasti jätteiden laatuun ja vastaavien jätteiden polttamisesta tehtyihin päästömittauksiin perustuen, että päästöt alittavat kaikissa olosuhteissa selvästi tämän asetuksen liitteessä 2 ja 3 raskasmetalleille, dioksiineille ja furaaneille asetetut päästöjen raja-arvot.

Edellä 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa mittauksista on määrättävä erikseen ympäristöluvassa. Edellä 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ympäristöluvassa on määrättävä erikseen jätteiden laadusta ja ominaisuuksista sekä mittausten aikavälistä.

20 §

Mittaustulosten muuntaminen ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvojen tarkistamiseksi

Ilmaan johdettavien päästöjen mittaustulokset on muunnettava käyttäen liitteessä 2 tarkoitettuja vakioituja happipitoisuuksia tai soveltaen liitteen 3 mukaista menettelyä ja liitteessä 6 olevaa kaavaa.

Jos jätettä poltetaan hapetetussa ilmassa, mittaustulokset voidaan määrittää laitoksen ympäristöluvassa määrättyyn happipitoisuuteen, jossa on otettu huomioon polttoprosessin erityisolosuhteet.

Jätteenpolttolaitoksen sekä jätteen rinnakkaispolttolaitoksen, jossa poltetaan vaarallista jätettä, päästöjen epäpuhtauksien mittaustulosten muuntamiseksi on tehtävä 1 momentissa tarkoitettu happipitoisuuden standardointi ainoastaan, jos happipitoisuus, joka on mitattu saman ajanjakson aikana kuin epäpuhtauspitoisuus, on suurempi kuin hapen standardipitoisuus.

21 §

Mittaukset vesiin johdettavista päästöistä

Jätteenpolttolaitoksessa ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa syntyvien vesiin johdettavien epäpuhtauksien mittaukset ja muu jäteveden seuranta on toteutettava ympäristönsuojelulain ja sen nojalla säädetyn mukaisesti.

Seuraavat tämän asetuksen liitteen 5 mukaiset mittaukset on tehtävä jäteveden poistopaikassa:

- 1) jäteveden happamuuden, lämpötilan ja virtauksen jatkuvat mittaukset;
- 2) kiintoaineksen kokonaismäärän päivittäiset mittaukset pistokokeina tai ympäristöluvan määräyksen mukaisesti vuorokauden ajalta otetuista virtaukseen suhteutetuista edustavista näytteistä;
- 3) vuorokauden päästöjä edustavan näytteen ainakin kuukausittaiset, virtaukseen suhteutetut mittaukset tämän asetuksen liitteessä 4 mainituista epäpuhtauksista 2–10; ja
- 4) ainakin kerran puolessa vuodessa dioksiinien ja furaanien mittaukset, jotka 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin ainakin kerran kolmessa kuukaudessa.

22 §

Mittaustulosten tallentaminen

Mittaustulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä siten, että valvontaviranomainen voi tarvittaessa tarkastaa, että ympäristöluvassa määrättyjä toimintaa koskevia vaatimuksia ja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.

23 §

Ilmaan johdettavien päästöjen mittaustulosten vertaaminen raja-arvoihin

Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot eivät ylity, jos:

- 1) yksikään vuorokausikeskiarvoista ei ylitä tämän asetuksen liitteen 2 kohdassa 1 mainittuja tai liitteessä 3 tarkoitetuilla menettelyillä määritettyjä päästöjen raja-arvoja;

2) vuoden aikana mitatuista vuorokausikeskiarvoista 97 prosenttia ei ylitä tämän asetuksen liitteessä 2 olevassa 5 kohdan ensimmäisen kappaleen ensimmäisessä luetelmakohdassa mainitun päästön raja-arvoa;

3) yksikään puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä tämän asetuksen liitteessä 2 olevassa 2 kohdan sarakkeessa A mainittuja päästöjen raja-arvoja, tai 97 prosenttia vuoden aikana mitatuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä tämän asetuksen liitteessä 2 olevassa 2 kohdan sarakkeessa B mainittuja päästöjen raja-arvoja;

4) yksikään raskasmetallien sekä dioksiinien ja furaanien mittaustulos ei ylitä tämän asetuksen liitteessä 2 olevassa 3 ja 4 kohdassa mainittuja tai liitteessä 3 tarkoitetuilla menettelyillä määritettyjä päästöjen raja-arvoja; ja

5) tämän asetuksen liitteessä 2 olevassa 5 kohdan ensimmäisen kappaleen toisessa tai kolmannessa luetelmakohdassa mainittuja tai liitteessä 3 tarkoitetuilla menettelyillä määritettyjä päästöjen raja-arvoja noudatetaan muutoin.

Päästöjen puolen tunnin ja kymmenen minuutin keskiarvot on määritettävä varsinaisen toiminta-ajan kuluessa mitatuista arvoista, joista on vähennetty tämän asetuksen liitteessä 5 tarkoitettujen luottamusvälin arvot. Vuorokausikeskiarvot on laskettava näiden keskiarvoista. Varsinaiseen toiminta-aikaan ei lueta käynnistys- ja pysäytysvaihetta, jollei niiden aikana polteta jätettä.

Jotta 2 momentissa tarkoitettu vuorokausikeskiarvo olisi edustava, vuorokaudessa saa hylätä enintään viisi puolen tunnin keskiarvoa jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi. Samasta syystä vuodessa saa hylätä enintään kymmenen vuorokausikeskiarvoa jatkuvissa mittauksissa.

Näytteenottoaikana tehtyjen mittausten keskiarvot sekä fluorivedyn (HF), suolahapon (HCl) ja rikkidioksidin (SO₂) määräaikaismittausten keskiarvot on määritettävä 18 §:n 1 momentin 3 kohdan sekä tämän asetuksen liitteen 5 vaatimusten mukaisesti.

24 §

Vesiin johdettavien päästöjen mittaustulosten vertaaminen raja-arvoihin

Vesiin johdettavien päästöjen raja-arvot eivät ylity, jos:

1) kiintoaineksen kokonaismäärän mittaustulokset eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä 4 mainittuja vastaavia päästöjen raja-arvoja;

2) raskasmetallien mittaustuloksista enintään yksi vuodessa ylittää tämän asetuksen liitteessä 4 mainitut päästöjen raja-arvot tai, jos ympäristöluvassa on määrätty useammasta kuin 20 näytteestä vuodessa, enintään 5 prosenttia kyseisistä näytteistä ylittää tämän asetuksen liitteessä 4 mainitut päästöjen raja-arvot; ja

3) dioksiinien ja furaanien mittausten tulokset eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä 4 mainittuja päästöjen raja-arvoja.

25 §

Raja-arvojen ylittämistä ilmoittaminen

Jos tehdyistä mittauksista käy ilmi, että tämän asetuksen mukaiset päästöjen raja-arvot ylittyvät, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava asiasta viipymättä valvontaviranomaiselle.

26 §

Tiedottaminen

Valvontaviranomaisen on pidettävä ajantasaista luetteloja toimialueellaan toimivista jätteenpolttolaitoksista ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksista ja julkaistava se tietoverkossa.

Jätteenpolttolaitoksen ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on vuosittain laadittava valvontaviranomaiselle selvitys laitoksen toiminnasta. Selvityksessä on selostettava ainakin prosessin toiminta sekä ilmaan ja vesiin johdetut päästöt verrattuna tämän asetuksen ja ympäristöluvan mukaisiin päästöjen raja-arvoihin. Yleisöllä on oltava oikeus tutustua selvityksiin. Valvontaviranomaisen on julkaistava selvitykset tietoverkossa.

27 §

Poikkeukselliset käyttöolosuhteet

Ympäristöluvassa on määrättävä pisin sallittu aika, jonka kuluessa puhdistuslaitteiden teknisesti välttämättömien seisokkien, häiriöiden tai vikojen vuoksi päästöt ilmaan ja vesiin saavat ylittää säädetyt päästöjen raja-arvot, sekä aika, jonka päästöjen mittaamiseen tarkoitetut laitteet saavat olla poissa käytöstä.

Puhdistuslaitteiden häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua.

Jätteenpolttolaitoksessa tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa tai tällaisen osana olevassa yksittäisessä polttouunissa ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteen polttamista keskeytymättä yli neljää tuntia, jos päästöjen raja-arvot ylittyvät. Tällaisten tilanteiden yhteenlaskettu kesto koko laitoksen samaan savukaasujen puhdistuslaitteeseen yhdistetyissä polttouuneissa saa olla enintään 60 tuntia vuodessa. Tässä momentissa tarkoitettussa tilanteessa on huolehdittava muutoin, että 11 §:n 3 kohdan mukaista vaatimusta noudatetaan.

Jätteenpolttolaitoksen ilmaan johdettavien hiukkaspäästöjen kokonaispitoisuus ei saa missään olosuhteissa ylittää 150 mg/m³(n) puolen tunnin keskiarvona ilmaistuna. Myöskään ilmaan johdettavien hiilimonoksidin ja orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen raja-arvot eivät saa ylittyä. Kaikkien muiden 5 §:ssä ja 9–13 §:ssä tarkoitettujen vaatimusten tulee täyttyä.

28 §

Parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattaminen

Jätteenpolttolaitosta tai jätteen rinnakkaispolttolaitosta koskeva lupamääräys voi olla ankarampi kuin tässä asetuksessa säädetty vähimmäisvaatimus, jos tämä on tarpeen

parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattamiseksi. Lupamääräys voi koskea laitosta, jossa käsitellään:

1) vaarallista jätettä, jos laitoksen nimelliskapasiteetti ylittää kymmenen tonnia vuorokaudessa;

2) muuta jätettä, jos laitoksen nimelliskapasiteetti ylittää kolme tonnia tunnissa.

29 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä helmikuuta 2013.

Tällä asetuksella kumotaan:

1) jätteen polttamisesta annettu valtioneuvoston asetus ([362/2003](#));

2) öljyjätehuollosta annetun valtioneuvoston päätöksen ([101/1997](#)) 6 §.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU (32010L0075); EUVL L 334, 17.12.20120, s.17

Liite 3

Jätteen rinnakkaispolttolaitoksen ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvojen määrittäminen

3. Polttolaitoksia koskevat erityissäännökset

Tässä kohdassa tarkoitettujen raja-arvojen määrittämiseksi polttolaitokset jaetaan kahteen ryhmään seuraavasti:

a) toiminnassa oleva polttolaitos, jonka toimintaan on myönnetty ympäristölupa ennen 20 päivää helmikuuta 2013 taikka laitos, jonka ympäristölupahakemus on kuulutettu ennen 20 päivää helmikuuta 2013 ja joka on otettu käyttöön viimeistään 20 päivänä helmikuuta 2013, jäljempänä *a-kohdan polttolaitos*;

b) muu kuin edellä tarkoitettu polttolaitos, jäljempänä *b-kohdan polttolaitos*.

Jätteen rinnakkaispolttolaitoksen polttoainetehon määrittämisestä säädetään ympäristönsuojelulain 109 §:ssä. Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

(5.2.2015/101)

[Liitteet 1–6: Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta](#)

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

5.2.2015/101:

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä helmikuuta 2015.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU (32010L0075) ; EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17

5.11.2015/1303:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2015.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU (32010L0075); EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY (32008L0098); EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3, Ilmoitettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY